

Veteranerna på Spången

Helgen 11 – 13 november hade Veteranerna sitt årliga årsmöte och i år var det dags att besöka Skåne. Lars Jacobsson hade på ett förtjänstfullt sätt lagt upp programmet och det blev verkligen lyckat och fram för allt skånskt. För vad kan vara mer skånskt än en gåsamiddag och som dessutom serveras på Spångens Gästgivare gård, då går det inte få det mer SKÅNSKT! Spången, som upphöjdes till Gästgivaregård redan 1856, är djupt förknippad med Edvard Persson och man kan säga att han satt både i och på väggarna.

Redan vid lunchtid på fredagen började Veteranerna att droppa in och först kom den som hade längst att åka. Att komma så tidigt visade sig inte vara fel, då hann man dessutom med en delikat lunch. Sist på plats var inte helt oväntat Gunnar och Janne, men dom har ju å andra sidan alltid mycket att stå i. När Gunnar och Janne anlönt kunde vi äntligen sätta oss till bords för att ta oss an gåsen.

Då visade det sig att det blivit lite omkastning i menyn och i stället för gås blev det gris. Trerättesmiddagen med fläskfilé som huvudrätt var delikat och under middagen underhölls vi av spirituella Veteraner med tal och sång och framför allt Skeppar'n var på alerten med mer eller mindre salongsfärdiga limerickar och sång.

När vi ätit och druckit gott fick vi chans att skaka av oss lite kalorier i dansens virvlar och som alltid var Veteranerna flitigt upp på golvet. När övriga gäster redan låg i bingen fanns det ett järngång kvar på golvet och runt borden, det behöver väl inte nämnas vilka...

Den lilla omkastningen i matmenyn fick en Veteran att dagen därpå plita ner följande limerick:

*En jägare ifrån Tallåsen
For till Spången för att njuta av gåsen
Men det blev fel på nått vis
På bordet stod gris
Än sen, det bästa är ändå såsen*

Limerickar skulle visa sig bli en röd tråd genom helgen, se vidare nedan.

Lördag morgon, sol, någon minusgrad och frost på marken, en norrlänning kände sig som hemma. Efter en riklig och god frukost tog allvaret vid för den manliga delen. Våra damer kunde slappa, promenera eller konsumera. Ja, det senaste var inte så lätt för närmaste affär fanns i Klippan, 12 km bort.

Veteranerna satte sig i ett konferensrum och höll årsmöte. Vad som avhandlades går att läsa i protokollet. Nämnas kan att vi även fortsättningsvis kommer att bjuda med våra damer på årsmötena, som alltid avhålls den andra helgen i november. Nästa år blir det den 9 – 11 november. Plats är inte bestämd ännu. Ansvarig är Thomas Wallin. Stalltips, det blir Västkusten. Det kommer även att bli ett vårmöte, troligen den 24 – 27 maj, då deltar bara Veteranerna, damerna får vara hemma och sätta potatisen. En återkommande fråga på våra träffar är diamanthålltagningens historia. Där har alla möjlighet att bidra med egna upplevelser och framför allt bilder. Ni som läser detta, kom igen med ditt bidrag och dina bilder. Vi tror att det finns en hel del i lådor och garderober. Så: ”Kom ut ur garderoben”!

Eftersom vi Veteraner fortfarande är mycket effektiva trots vår ålder, eller kanske tack vare, kunde vi avsluta årsmötet i tid för att följa våra damer på en vederkvickande tipspromenad i den skånska arkipelagen. Men innan dess en stärkande lunch med ett dignande smörgåsbord med hur många sorters sill som helst, lax, ål, korvar, kallskuret, småvarmt och på toppen massor med goda desserter.

Efter detta krävdes det verkligen en långpromenad. Troligen var deltagarna mer eller mindre omtöcknade av all den goa maten eller också kände kroppen att den behövde lite extra motion. Kunde också hänga ihop med att ingen lyssnade riktigt på den vägbeskrivning som Krögaren, Martin Olsson, gav oss. Redan vid andra vägkorset spred sig en viss tvekan bland deltagarna om vägvalet. Så fortsatte det och när det var som värst var Veteranerna och dess damer utspridda i stora delar av norra Skånes skogar (att det fanns så mycket trän i Skåne var en överraskning för de Veteranerna som kommer från de djupa skogarna i norr). När allt var som värst, var det dock några rådiga och orienteringskunniga Veteraner som tog befälet och genom utstötande av allehanda ljud kunde den vilsna skaran återsamlas. Sedan gick vi i gåsmarsch runt banan och även om fältet blev något utdraget kunde alla så småningom lämna in sina tipslappar och gå till en behövlig eftermiddagsvila. Vinnare på åtta rätt av tio blev Lars Ihrner med fru tätt följd av tre par på sju rätt.

Väl tillbaka på Spången kände de flesta att det behövdes en eftermiddagslur för att kunna klara av kvällens övningar. Stärkta av en vederkvickande sömn återsamlades Veteranerna med fruar för den länge emotsedda gåsamiddagen. Det började tufft med svartsoppa, vilken inte alla vågade sig på, som tur var fanns det ett alternativ, sparrissoppa. Vi som provade blev en erfarenhet rikare, men det är väl inte något man kommer att trängta efter i fortsättningen. Gåsen med alla tillbehör smakade alldeles utmärkt och som grädde på moset serverades äpplekaka med vaniljsås.

Så var det, det här med limerickar. På förslag av Lasse Eriksson, skulle de tre borden tävla i att skriva limerickar, med kravet var att Spången skulle ingå. Fina priser utlovades. Alla gick in för uppgiften med liv och lust och i samband med kaffet blev det uppläsning.

Bord 1 levererade följande:

*Ett gäng veteraner på Spången
Hade lite svårt med fjången
Men efter soppan dom fick
Sa det plötsligt klick
Mot taket pekade stången*

Bord 2 satsade på kvantitet och levererade följande tre:

*En gråhårig gumma från Spången
Höll en luffare fången
Hon tänkte att innan jag dör
Så är det något jag bör
Få gjort för sista gången*

*En troende präst ifrån Spången
Kom av sig mitt under sången
En nunna där stod
Och mot honom log
Så plötsligt blev det hårt i kalsongen*

*Vi va på ett möte i Spången
Och Skeppar'n underhöll med sången
Vi smörjde vårt krås
Och åt svartsoppa med gås
Men dan efter hade vi rost i kalsongen*

Bord 3, hade missat totalt och drog en i och för sig bra limerick om Sunne, men blev naturligtvis diskade.

Eftersom vi var ett mycket ljudligt sällskap hade vi snart fått åhörare även från andra bord i vår omgivning och för att få en neutral bedömning utnämndes två galanta damer från Smålandsstenar till domare. Utslaget blev entydigt: BORD 1 SEGRADE! När Lasse E kom till prisutdelning visade det sig att priset var en resa till Berlin, jubel hos segrarna! Haken var bara att det var på egen bekostnad, vi får väl se hur det blir med den resan.

Nu hade vi suttit tillräckligt länge och eftersom musiken kommit igång kastade sig alla upp på dansgolvet och där förblev vi. De hårda dagarna började dock ta ut sin rätt och framåt ett hade de flesta droppa av. Snart sussade alla sött i sina sängar och söndag morgon/förmiddag började hemfärden. De långväga lämnade Spången redan 08.30 och då var fortfarande de flesta kvar i bingen.

Stort tack till Lars Jacobsson för ett mycket trevligt arrangemang, med god mat, trevligt umgänge och många skratt. Det kommer att krävas nått alldeles speciellt av Thomas för att överträffa detta.

Två riktigt "gamla" Veteraner, Lars och Gunnar

Klas Eliasson och Edvard Persson